Willem Boogman – componist
Janneke van Prooijen – solo viool

Lichtbende – Rob Logister en Marie Raemakers – toverlantaarns
Jeannette van Steen – regie

Willem Boogman selecteerde een veertigtal melodieën uit de klassieke Turkse kunstmuziek, de volksmuziek uit de Balkan-landen, de klassieke Arabisch-Andalusische muziek, en de flamenco. Verbindende schakel is een systeem van toonhoogte-intervallen, de Turkse modus Hicaz, die verwant is aan de Arabische Hijas en de Westerse frygische modus. Het zijn deze modi die de muziek een specifieke kleur verlenen. Van deze melodieën gebruikt hij de melodische, harmonische, ritmische en metrische contouren als bouwstenen voor zijn muzikale gestalten. Herkenbaar, maar ook uitgesproken vloeibaar verschijnen ze, zoals wolken aan de hemel.

“ Een halve maan schijnt ten zuiden en ten oosten van Europa, van Andalusië via Noord- Afrika en Turkije naar de Balkan. Haar licht dringt door tot in West-Europa, en hier, in dit nachtelijke licht, hoor ik de contouren van voor mij vreemde muziek die mij niettemin diep raakt. Haar klankstralen vang ik op in GENIETING VIII voor Soloviool”. – aldus Willem Boogman.

---------- PAUZE 20 minuten met muntthee ----------

Amsterdams Andalusisch Orkest : Salah Eddine Mesbah – solist zang | Mohammed Al Mokhlis – viool | Lea Besancon – cello | Marianne Noordink – ney/fluit | Haytham Safía – ud | Ahmed Khaili – percussie

Programma:
1 Enkele delen uit **Nûbâ al-hijâz al-kebîr** (Marokko, Al-Andalus)
De Nûbâ is een zeer omvangrijke muziekvorm uit de Magreb met wortels, zo wil de overlevering, in Andalusië. De Nûbâ al-hijâz al-kebîr is bewaard gebleven in Marokko en staat in de Arabische modus hijas die gekenmerkt wordt door overmatige secunde, zoals wij in het Westen gemakshalve zeggen. De vorm is vergelijkbaar met een suite, maar dan een heel ingewikkelde. In hoofdzaak vocaal uitgevoerd met instrumentale begeleiding.

2. **Madro Horo** (Balkan) Een langzame răčenica in 7/8 metrum. Deze instrumentale dans uit de stad Kotel in Centraal-Bulgarije werd gedanst door herdersvrouwen wanneer hun mannen terugkeerden van hun winterse herdersgebieden verder naar het oosten. Om de herders na maanden van onthouding niet al te veel op te winden, is de dans traag, wat ongebruikelijk is voor een răčenica. Gedeeltelijk in de modus Hicas, de Turkse versie van de hijas. (Zie Nûbâ)

3. Medley van **Üsküdar'a** & **Araftul Hawa** (traditionele Turkse muziek)
Üsküdar'a is een Turks lied uit 1953 dat gebaseerd is op een volksliedje over een vrouw en haar secretaresse die naar Üsküdar reizen. **Araftul Hawa** is het beroemdste gedicht van de 8e-eeuwse vrouwelijke soefi-heilige van Irak, Rabi‘a al-‘Adawiyyah. Sami Yusuf zette het gedicht op een melodie die refereert aan Andalusische muziek.

4. **Zambra** van Enrique Morente (Flamenco) Zambra is een flamencodansstijl, typisch voor de Roma in de provincies Granada en Almería (Andalusië, Spanje). De naam is afgeleid van het lawaai dat bepaalde instrumenten maken en het geraas van een drukke menigte. In het Oud-Castiliaans werd zo een Moors feest met muziek en een luide herrie genoemd. Men gelooft dat de zambra een voortzetting is van eerdere Morisco-dansstijlen. Vroeger werd het gedanst tijdens huwelijksceremonies.

5. **Taqsim** (Turks | Arabisch) Een Taqsim is een geïmproviseerde, doorgaans a-metrische solo, instrumentaal of vocaal. Een Taqsim preludeert vaak op de daaropvolgende compositie(s) of dient als rustgevend tussenspel.

6. **La Rosa Enflorece** (Sefardisch liefdeslied uit Andalusië, 15de eeuw)
Sefardische muziek komt oorspronkelijk uit Spanje of uit andere landen, zoals de Balkan en Turkije, waar veel Sefardische Joden hebben gewoond.